

Nr 486

Av herr **Hedström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 147, angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område m. m.*

I propositionen 1959:147 föreslås bland annat att för storboskap slaktdjursavgiftens maximibelopp skall höjas med 10 kronor till 30 kronor per djur från och med den 1 juli 1959. Avgiften må enligt gällande bestämmelser utgå för hel kropp eller del därav med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av statens jordbruksnämnd. Med storboskap avses sådant nötkreatur, som väger minst 150 kilogram. För nötkreatur med lägre vikt är slaktdjursavgiftens maximibelopp 15 kronor per djur.

I propositionen 1959:149 har framlagts förslag till en förstärkning av det extra mjölkpristillägget i norra Sverige. Detta förslag vill vi i nuvarande läge icke motsätta oss, även om en ytterligare förstärkning av detta tillägg skulle vara önskvärd. I berörda delar av landet, där på grund av klimatiska och andra betingelser jordbruksnäringens differentieringsmöjligheter är starkt begränsade, synes oss emellertid ytterligare stödåtgärder vara synnerligen befogade och dessutom kunna genomföras. I förgrunden träder härvidlag förhållandena i Norrbottens län och Västerbottens läns lappmark.

Jordbrukarna i nämnda delar av landet, vilka av klimatiska skäl till allra största delen har mjölkproduktionen och den därmed förenade köttproduktionen som den huvudsakliga inkomstkällan, arbetar under mycket svåra ekonomiska förhållanden. De mindre jordbrukarna, som måste ha annat arbete som komplement till nämnda produktionsgrenar, har genom de viktiga konjunkturerna inom skogsbruk och industri fått sina intäkter avsevärt reducerade.

Varken Norrbottens eller Västerbottens län är i fråga om kött — lika litet som i fråga om mjölk och mejeriprodukter — självförsörjande. Ändock belastas produktionen av kött av nötkreatur därstädes av samma slaktdjursavgifter per djur som i andra delar av landet. Detta finner vi så mycket mer orättvist som slaktdjuren i ifrågavarande trakter — på grund av den för dessa naturliga förekomsten av lättare raser — i allmänhet har en betydligt lägre slaktvikt än söderut. Per kilogram kött blir avgiftsbelastningen alltså betydligt större i övre Norrland. Därtill kommer de förhållandevis stora fraktkostnader in till konsumtionscentra, som köttproduktionen i denna del av landet får bära. Genom den nu föreslagna 50-procentiga höjningen av slaktdjursavgiftens maximibelopp kommer belastningen på

den redan förut hårt tryckta ekonomin för jordbrukarna i övre Norrland att ytterligare öka.

Det framstår för oss som fullt motiverat, att slaktdjursavgifterna för nötkreatur i övre Norrland och jämförbara produktionsområden slopas eller nedsättes avsevärt. Ett slopande i ifrågavarande områden av slaktdjursavgifterna för nötkreatur skulle innebära en lättnad för jordbrukarna därstädes av sammanlagt cirka 1,5 miljoner kronor.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition 1959: 147 måtte anhålla, att Kungl. Maj:t vill bestämma slaktdjursavgifterna för nötkreatur i övre Norrland och jämförbara produktionsområden med hänsyn till ovan anförda lokala olikheter i betingelserna för produktionen av nöt- och kalvkött.

Stockholm den 5 maj 1959

Uno Hedström

Lage Svedberg

E. Hj. Nyström

Erik Olsson

J. F. Grym

Nr 487

Av herr Johansson, Nils, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 147, angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område m. m.

(Lika lydande med motion nr 598 i Andra kammaren)

Stockholm den 5 maj 1959

Nils Johansson

Thorsten Larsson

Robert Johansson